

Låg Høger

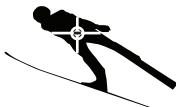

Nr. 1 2010 Oslos eneste fanzine som kun har med ski og smøring å gjøre 20 kr.

Ååå kom igjen å, bare en sesong til å

Låg Høger

Nr. 1 2010

LågHøger er norske fanzinemakere sitt bidrag og hyllest til skirelatert idrett og alt av vannvittig spenning som følger med hvert eneste lass med kunstsno.

Redaksjonen har vært som følger:

Forbundskaptein:

Åge Skinstad

Olympiamester:

Espen Bredesen

Sjefssmører:

Christer Ulfbåge

1. Smøreassistent:

Sverre Sivertsen

2. Smøreassistent:

Miguel Skinstad

Saftblandere:

Basse og Moderen

Saftblanderassistent:

Plex

Ansvar for generelle rundetider:

Jenny Jorset

Amunisjons ansvarlig:

Knut Leo Berger

Statistikk ansvarlig:

Ludwig Johan Scheie

Løype sjef:

Onkel Juha

Renn sjef:

Inger Helene

Arena sjef og språk ansvarlig:

Lille Ola Vigen Møkkamann

Ansvarlig for spikeren i kista:

Frode Andresen

Besøksadresse:

Utafor smørebua til Åge og Torgeir i hagen til Inger Helene, sørøst i Skrautvål, egentlig forferdelig nære sameland og alt hva det måtte føre med seg av opplagte bakdeler.

For bidrag og skryt, nyheter om Inger Helene og andre uinteressante smøretipps, så kan du nå oss på: ola.lunde@gmail.com eller besøke oss på vår eminente Facebook side

Opplag:

Det skal du ta å drite i, men det er over 50.

LågHøger er et

= enga og 1899 produkt.

Prof. Ola Lunde
**Ærespresident
i Låg Høger,
vår høye beskytter.**

Vi hadde ikke klart oss uten

Låg Høger minnes de aller aller deiligste: # 1 Solveig Pedersen

Når man er ung drømmer man veldig om søte damer og tenker at: Åhhhh hun hadde vært noe for meg og man fabler mye...Når jeg vokste opp på 80-tallet vil det si kanskje du fikk ett glimt på sportsrevyen eller i avisa.

Solveig Pettersen født ca 13 år før meg, var en slik dame som satte det meste i sving. Hun gjorde det godt ikke bare utseendemessig, men hun vant sølv og bronse på stafett. Tyskland 1991 huskes hun best da fikk hun 3.plass i World Cup...Det var da vi var i en bølgedal og vi trodde Marianne Dahlmo var nye Berit Aunli...Solveig gikk for storklubben Oddersjaa fra Kristiansand og spør du Åge Skinstad så husker han resten av laget også. (På den tiden fantes det bare en vi satset på, Solveig, resten brydde vi oss ikke om, altså ikke noe å huske. Åge og Torgeir) Etter hvert la hun om taktikken dessverre, og gifta seg til Solveig Pedersen som etternavn...Men du skal vite det Solveig, ække alle som glemmer deg og hadde jeg hatt jobben som Dag Erik Pedersen hadde hatt i dag og hadde jeg klådd litt jeg å.

Gir ikke du lyd fra deg Solveig? Så skal vi jobbe med å få det...Du ga din skarv til langrennsporten som flere fortjener å høre. Ryktene sier at du skal starte opp Lirekassen etter Lodin Aukland igjen vi håper det...

Miguel Skinstad

Velkommen til Låg Høger

Ski fanzine? Hva i svarteste granskauen er dette for noe forbanna oppskrytt tull?

Du er del av historie nå kjære leser. Blekka du sitter med i nevene dine er nemlig intet mindre enn verdens første og eneste ski-fanzine. Ja kanskje det til og med Oslos eneste.

Selvfølgelig så sitter du inne med akkurat de samme spørsmålene som vi i redaksjonen på et tidspunkt gjorde. Hva i helvete er egentlig vitsen med en egen fanzine om ski sport, og hvordan har vi egentlig har klart oss såpass lenge, som vi tross alt har gjort, uten en egen fanzine om skisport?

Redaksjonen i Låg Høger brukte ganske mange hjerneceller (nå i ettertid må vi nok bare innrømme at vi brukte litt for mange) på å finne et svar på dette helt naturlige spørsmålet, og som vi til og med kunne leve med, og kanskje aller mest bruke til å forsvare denne tåpelige ideen. Vi ville skape et fora der vi endelig skulle få lov til å skrive, skrable og ljuge om alt som rører seg rundt og omkring både de nasjonale og internasjonale skimiljøene vi alle setter så stor pris på. Uansett om det gjelder bortoverski, hoppski, kombinertski eller skiskytterski så har vi en mening om det og mener at det fortjener sin tilmålte spalteplass.

Men kunne virkelig bare vår genuine interesse for smørning og smørere, renndresser og blåbærssoppa, kunstsno og løypemaskiner,

første generasjons EPO og Ole Einars pisseprøver, og sålestrukturer og ski kommentatorer, forsvare tidsbruken dette ville kreve?

Og svaret var like enkelt som det var langt. For det er fullt mulig at det i utgangspunktet blir skrevet mer enn nok om både Petter Nortug og Elverum Sorsell, bitre svensker og skisporten generelt, og hvert fall har det blitt skrevet mer enn nok om både treningsmetodene til Bjørnadalen og om rekkefølgen i Kollen. Men når det kommer til antall spaltmeter som omhandler skisportens nesten stjerner og deres bakmenn, eller problemet med rubb i isen og manglende trekk på skiene utover hoppkanten, og for å ikke glemme rus og alkoholproblemene i kombinertspriten, er forholdet et helt annet. Dette er tross alt interessante og store problemstillinger som blir viet alt for lite oppmerksomhet. Det var på tide at noen sto frem og tok ansvar, og Låg Høger er tross alt ikke dårligere enn at vi på forholdsvis stående fot tok på oss både jobb og ansvar. Ja vi gjorde det til og med glede og forventet entusiasme.

Resultatet sitter du altså med. Historiens første nummer av skifanzina Låg Høger. Redaksjonen kan ikke si annet enn at stoltheten over ferdig produkt mer eller mindre renner fritt fra våre kalde og nedsnødde kjønnsorgan, når vi nå ser fram til ski sesongen 2010/2011. En sesong som via den hjemlige sesongåpningen på Beitostølen, 'Tjei Vasan' og det årlige smøre og rubbekurset på Romsåssenteret i begynnelsen av januar, kuliminerer med VM i nordiske grener på hjemmebane i Kollen i februar. Nei dette kommer til å bli nok en fantastisk sesong for oss som vet å smøre oss bort en gang i mellom. Ski-Norge har da for pokker alltid visst å feire seg selv, og vi er ikke verre enn at vi henger oss på trenden med en splitters ny ski fanzine. Kjære leser vi gir dere: Låg Høger.

Lykke til med sesongen folkens, og husk etterfylle karbohydrat lagrene. Med hilsen en samlet redaksjon ved Åge og Torgeir.

OPERAEN I MODUM

Endelig verdens største hoppbakke på vei tilbake på norsk jord igjen, tilbake der den hører hjemme.

av: Olympiamester Bredesen

Med kostnader i mangemillioners klassen og med store og forventede budsjett overskridelser ikke engang jævla Statsbygg, Holmenkollen og Den Norske Operaen hadde klart å få til så om dem hadde satt seg ned og prøvd, har gravemaskinene flyttet inn i Vikersunbakken. Sammenligner vi med marmorhaugen i Bjørvika og treningsbakken i Holmenkollen kommer millionene til å komme godt med i steinrøysa i Modum kommune. Det forestående vakre hoppanlegget, som ligger bare en drøy time i fra Drammen, fortjener hver eneste bitte lille million. Drit i Operaen, drit i Holmenkollen og drit i det nye Nasjonalmuseet. Heretter vil alt dreie seg om før og etter utbyggingen av Vikersunbakken.

Selv om vi med hundevåte øyne og vassekte og våte drømmer lett som bare det kan se for oss hvordan bakken vil fremstå under VM i skiflyging om snaue to år, er Vikersund bakken fortsatt ikke noe annet enn mengder med stein som ikke har blitt flytta mange nok ganger på. Foreløpig er det ikke engang sikkert at de har blitt flytta på en eneste gang, men likevel. For representanter og frivilligefra organisasjonskomiteen i Vikersund som Låg Høger har vært i kontakt med under diverse sponsede fylleslag og smørings arrangement i regi av Torgeir Nordbys eventbyrå: "Hopper du på ski så driter jeg i det" gjennom den nylig avsluttende 2009/2010 sesongen, betyr at med sine ufødte barns hjelp så skal bakken stå klar allerede til prøve VM i skiflyging i slutten av mars neste år. Altså det herrens skiåret 2011. Bare snaue året etter at gigantprosjektet nå i disse dager for alvor settes i gang. Og da blir det nok sånn også, for hvem er vel vi som kan sitte og så tvil om sannheten av det som norske hoppentusiaster og ledere til en hver tid har å mene og si. Nei den jobben får andre ta seg av. Vi er jo tross alt bare en bedriten gjeng med løgnaktige og tvilsomme fanzinemakere som aldri har lært forskjellen på sannhet og løgndom.

Det var den 18. mars i år vi for første gang kunne lese om de mer eller mindre reelle planene og finansieringen av den nye monsterbakken, som skulle tåle hopp opp i mot det dem mer eller mindre daglig driver med i godbakken i Planca. Greit

Styggere blir det faktisk ikke, men hora vet da i det minste hva hu skal bruke penga sine til, i det minste en gang i mellom

nok at vi hadde hørt ryktene før, ja til og med i ganske så mange år nå etter hvert, men at vi trodde helt på det, nei det kan vi nok dessverre ikke påstå. Nei vi trodde vel faktisk ikke på det i det hele tatt. Det hadde liksom vært så jævla typisk norsk å bygge en bakke som enten er like stor som den forrige, bare litt finere og mere moderere, eller til og med mindre. Ja det hadde til og med vært det mest naturlige, men altså ikke denne gangen. Men uansett, det var altså den 18. mars det skjedde, det var den dagen at kulturminister Anniken Huitfeldt, den jævla forbannede ekle svinefitta, hadde en av sine sjeldent gode dager på jobben. Helt sikkert generelt også for den sak skyld. For i beste Kjell Inge Røkke stil tok hu sats og lot det stå til mens hu vifta både høyt og smilende, ja nesten en smule overbevisende, med VISA kortet til Jens, og i en blanding av menstrasjonsmerter og ammetåke lovet hun å bla opp 23 millioner kroner til praktverket. Og det til og med til et anlegg i en annen kommune enn Oslo. Hun var jo tross alt veldig kjempe interessert i hopping og sånt, kunne hun fortelle oss. Men at resten av pengene fikk folket ute på landsbygda for faen se til å finne selv. Så jævla interessert var hun dog ikke. For oss som leste dette var det bare å fire buksa og ta fram økonomipakkene med tørkeruller. Ingen av oss hadde vi lest så flotte og gode nyheter siden de glade frihetsdagene i mai i femogførr. Og nå var drømmen om hoppbakken over alle hoppbakker var plutselig innen rekkevidde, ja vi skulle til og med få oppleve det før gamlehjemmet begynte å lokke med middagsservering og sengetid før 19.30, kunne møkkakjærringa med VISA kortet love. Det er liten tvil om at de fleste av oss har blitt rundlurt av møkkakjærringer før, men vi er likevel ikke vanskeligere enn at vi igjen hopper på agnet og tar sjansen på at vi ikke blir lurt denna gangen. Ikke for at det har noe å bety, for vi gleder oss så jævlig nå at vi glatt tar nok en sjanse på å bli lurt trill rundt.

Og for et anlegg det i sannheten ser ut til å bli. I hvert fall hvis vi skal stole på egne ferdigheter til å tolke halvferdige arkitekttegninger og 3D modeller. For endelig så ser det ut til at erverdige Vikersundbakken skal klare å karre seg ut og fram fra skyggen til den meget oppskrytte bakken i Holmenkollen. Kollen

er fin nok den, med masse fine lys og greier, ingen tvil om det, i det minste til sitt formål som samlingsplass for bortkomne utlendinger av ymse nasjonalitet og kvalitet, med dagskort på

Tiden er inne for at vi igjen viser verden den virkelige og lengste vinterveien.

sånn var det ja) Og som regningen etter den snart avsluttede utbyggingen i neste års VM anlegg kan fortelle oss, så kommer Holmenkollen, antageligvis for uoverskuelig fremtid komme til å forbli en av de aller minste bakkene som er i bruk i verdenskøppen. Et godt, men lite imponerende bevis på ræva norsk byggeskikk. Det blir lenge til dem tar fram gravemaskinene der oppe igjen vil jeg mene og tro. Nei Kollen

t-banen og digital kameraer med 85, 4 megapixler. For lillebakken på Oslos narkofylte vestkant kommer aldri til å bli noe som helst annet enn en turistattraksjon med tilhørende hoppbakke og lusekofte utsalg. (Bare så det er helt forbanna klart for alle dere tvilere der ute; mor mi strikker glatt ei lusekofte for mye under treogethalvt tusen norske kroner, men det er vel egentlig bare til meg det,

kommer dessverre aldri til å bli noe som helst annet enn et fluepapir av en turistmagnet. På høyde med IKEA og Plata, men faen ikke noe som helst mere, noe hoppbakke å skryte av blir det hvert fall ikke.

Nye Holmenkollen: Bare en haug med flotte lys og løsaktige småjenter

Nei noe nytt Kollen kommer ikke Vikersund til å bli. Det er ikke i og rundt Vikersundbakken du kommer til å treffe på store mengder japser med alt for mange og store telelinser, eller fete og ignorante amerikanere med hjemmefarga blått hår som lurar på veien til Stockholm. Og takke faen i helvete for det. De forpulte rasshøla får holde seg til Vikingskipene på Bygdøy og lillebakken i Kollen. Så sånn sett så er det faktisk akkurat sånn som det skal være med andre ord. Jeg og alle andre som har peiling får det i det minste som vi ønsker og vil ha det. For egentlig vil vi ikke ha noen turister til Vikersund. Det holder lenge hvis Bjørn Einar tar med seg renndressen og et par av de etter hvert så folkekjære og

godt innøvde smilene sine og stikker innom en tur i mars neste år. Han trenger ikke engang å ta med seg Annette. Nei denne gangen er du mer enn velkommen akkurat så mange dager før som du måtte ønske Bjørn Einar. Helt alene. Men det hadde vært litt kult om du tok med deg skiene det står 239 på, bare sånn for morro skyld mener jeg. Så kan vi jo kanskje få byttet dem ut med noen det står 250 på i stedet for. Nei de skiene kan veldig godt bare bli liggende igjen i smørebua i Vikersund. Bare en liten ide` jeg fikk nå på tampen.

Men vakre og komplett uforståelige Annette, vil du komme så er du nå hjertelig velkommen, tro ikke noe annet. Bare husk å sette igjen skia hjemme lille frøken, du kommer ikke til å få brukt for dem skjønner du. Men en liten kopp med kakao sammen med Anniken og Bjørn Einar skal det vel alltid bli tid til. Gutta i Vikersund vet da for faen å ta vare på alle. Små hoppjenter også.

Låg Høger bøyer seg i steinrøysa av beundring for både folk og gravemaskiner som står på for å muliggjøre våre våte drømmer om endelig å få den mest prestisjefulle verdensrekorden i verden tilbake på norsk jord. Tilbake til Modum kommune, der den virkelig hører hjemme. Pengene dere kommer til å bruke alt for mange av driter vi i, vi i fanzinebransjen er ikke så veldig opptatt av budsjetter og sånt vi heller.

Selv om selve verdensmesterskapet i skiflyging ennå er halvannet år unna kan vi ikke gjøre annet enn å glede oss, for det skjer store ting i Modum og Vikersund før den tid. Nei Låg Høger kan ikke annet enn å se fram til store og historiske dager allerede kommende sesong, og vi vil allerede nå ønske alle, som vet å sette pris på real manneidrett, hjertelig velkommen til Prøve-VM i Skiflyging i det nye gigantanlegget i Vikersund, 12. - 13. februar 2011. Som vi gleder oss, snakk om syttende og attende mai på en gang.

Låg Høger vil følge prosessen som en hauk over jomfruhinna til et hvilket som helst lappeteppe fra Holmlia, og kommer selvfølgelig tilbake med mere stoff om utbygging når bakken begynner å ta form. Så det er ikke nødvendig å kle på seg ennå.

Å hoppe etter Bokløv, eller hvordan unngå å gå på en 'Brink' på fredagskvelden.

Dette er spalten der vi skrur to knepp til høyre og to til venstre og setter ett skråblikk på alt innen vinteridrett... Eller mest på det vi liker å se på.

Å se på femmila i OL/OS (stryk det som passer), finnes jo ikke morsomt lenger... Hvorfor skal man få bytte ski?, ikke noe er så morsomt som når Bjørn Lindwall, ja broren til Jan, ligger 15 minutter etter men tilslutt vinner for at de andre har sprukket som pøsekiosken til Unni Holmen.. Men neida, la man smøre feil, også få noen polakker til å smøre kjøpt om for deg....

Vi har hatt en intern konk i redaxx over skisportens topp 3 sutretryner...Kan hende vi bommer og glemmer noen, men disse tre navnene går absolutt igjen: Åke, svensken som var forbanna når Lillehammer fikk OL og ikke Sverige. Knut Leo Abrahamsen som ble vraka til OL i kombinert, og ikke minst (trommevirvel) Frode Andresen...Makan Morten Berre blir jo som ett smilefjes i forhold. Og da blir det vel noe galt eller? Vi jobber med å få Knut Leo til å ha sutrehjørnet i framtidens Låg Høger...Finner noen han så vanker det OL jakke fra 1994 i vervepremie!

Vi savner noen skikkelig skibøker, har du noen tips? ta kontakt med oss a....Finnes det noen casualsbøker også kanskje? Ta kontakt, vi er keene på å lære alt om subbkulturene innen for skiidretten.

Oppsal fikk fram Espen Bredesen, han satte Bjartbakken og Oppsal på karten delux. Nå er han ekspert på NRK og styrer

muppetshowet sammen med Arne Hopp. Deler av redaxx har sett han mye og sier at de har gått ut på datoen. Resten av redaxx er litt sånn wannabe supporterer og rekker ikke alt. Men hvor ble det av Per Mårten Olsrud?, Ja han skreiv Morten med Å. Blir som Esben Bredesen. Olsrud savnes og skulle du lese dette? ta kontakta a pliz.

Skandale, Olympiamester Bredesen, også i 2010 da.

Neste år er det VM i Oslo, hva skal maskotten hete? Fabian?, Bjørn Einar? Olav Hansson? Kent Johanssen? Eller rett og slett bare Anette? Eller blir det maskotten fra 1982? Og man har allerede gjort det sånn at gratisaugen ikke er gratis lenger. Det er et hån mot alle som ikke har ræva full av penger, eller som har minne om augen man ikke kan skrive på trykk engang. Hvorfor skal alt koste penger? Låg Høger håper på ett pent lite overskudd ved hver utgave og tilslutt deler vi ut penger til noen som trenger det...Fram til da: Kjør debatt.

Dette var alt for denne gangen.

På Vegne av redaksjonen i 'Å hoppe etter Bokløv': Jon Mikkel Kjølrum

En sandalists bekjennelser!

Det er ikke lett når man er en ihuga tilhenger av kalenderen. Klær og fottøy følger årstidene slavisk. Slik en ekte nordmann skal gjøre det. Jeg har kun 2 typer fottøy, er min påstand. Når snøen kommer er det fram med de digre vinterskoene, de som alltid knirker når jeg beveger meg innendørs. Og så snart jeg ser bakken er det klart for sandalene. Enkelt og greit. Hvorfor gjøre alt vanskeligere enn det trengs?

av: Sandalmannen

Men jeg må innrømme, jeg har faktisk enda en type sko. De brukes bare så veldig sjelden. Jepp, jeg har skisko. De passer til og med. Jeg tror vel jeg egentlig er ferdigvokst nå, og så lenge det er størrelse 47 så er de store nok til å stå på også. Men bruker jeg de? Vel,

ikke så mye akkurat.

Det er vanskeligere enn man skal tro og få brukt sånt utstyr, men nå i år var tiden kommet. Mine skisko skulle ut på tur. Sammen med min håpefulle skulle vi entre den store verden med noen glatte planker under føttene. Barnas skidag heter fenomenet. I Granåsen var det ventet nærmere 6000

unger på mer eller mindre stødige ski. Og dermed et stort antall foreldre også. For første gang skulle poden ta medalje. Og slikt er jo en pappa med på, naturligvis.

Vi prøvde litt på plenen rundt huset og ut på jordene omkring. Øvelse gjør mester, og gudene skal vite at vi begge nok trenger øvelse ja. Men vi finner gode rutiner på hvordan jeg skal få den håpefulle opp på beina igjen, uten at det gjør vondt i føttene fordi "skiene er feil vei". Da er vel det viktigste gjort. For det er klart. En optimistisk trønder (jada, vi vinner alt hele tiden, helt til den fete damen har klappet igjen nebbet) oppmuntrer 5-åringen til å kunne ta løypa som er på 1500 m. Vi måtte jo kunne gå sammen, og ikke bare toge rundt en liten løype på 200 m inne på stadion.... Hva tenkte jeg egentlig med da?

Dagen kom, og vi stabled

ski og staver(og resten av familien)inn i bilen og dro til stadion. Der var det naturligvis fullt, og jeg oppdaget løypa vi skulle gå. Plutselig ble det veldig klart for meg at optimismen nok hadde tatt litt overhånd. Det var jo bakker både opp og ned der. Hadde vi øvd på ploging eller fiskebein tror du?

Etter litt rask tankevirksomhet måtte jeg innse at dette nok ville ta litt lengre enn de 40 minuttene jeg hadde tenkt meg først ja. Men vi stabled oss på beina. Etter å ha fotografert han med nummerskiltet på magen (nei, jeg fikk ikke noe nummerskilt) fant vi rette startspor. Den grønne Nisseløypa. Et særdeles passende navn vil vel mange hevde. I det vi nærmet oss starten ble jeg jaget bort. Raskt måtte jeg stake meg vei rundt alle tilskuerne for å kunne finne igjen min sønn et lite stykke ut i løypa. Allerede nå var jeg begynt å bli

sliten. Og enda var vi på flat mark. Men sønnen kom glidende på ski og vi begynte den første stigningen.

blir det ramling fordi det går for fort. Men som pappa må jeg jo gi mine instruksjoner og prøve å lære guttungen

Barneskirenn, en medieskapt og trøndersk glede, eller bare et oppskrytt helvete? Sandalmannen er den dag i dag ikke sikker i det hele tatt.

Vi kom oss nesten halvveis opp i bakken før taket begynte å glippe. Det ble noen turer ned i snøen for den yngste av oss. I starten var det morsomt, men det kom jo så mange bak oss som syntes vi var treige. Men med litt dytting kom vi oss opp.

Bare for å se at det går nedover igjen. Da

hvordan dette skal gjøres. Mens jeg samtidig kjenner at føttene mine ikke er vant med slike sko. Og så klabber det litt under skiene. Skal det gjøre det på smørefrie ski? (Dette spørsmålet vil selvfølgelig bli godt og grundig besvart i "Smørebua til Åge og Torgeir" Red.) På vei opp mot toppen

av løypa, så må vi ta noen bilder til. Men objektet er ikke like interessert i å bli tatt bilder av nå. Han begynner å bli sur på pappa. Han vil kjøre aleine og bestemme selv. Det at vi er på vei mot en litt større bakke er ikke noen grunn for pappa til å hjelpe til nei. Da går det opp for meg at vi glemte Kvikk-Lunsjen også. Det var jo den jeg skulle dra fram når Alvoret sank inn i oss begge to. Dårlig planlegging å kjøpe inn på lørdag og la ligge igjen hjemme på søndag.

Vi kommer oss nå opp på toppen, og der venter det varm saft. Både til små og store. Min lille venn er nå så sliten at han ikke helt har balansen i orden. Så jeg må nok gi avkall på safta for å holde han litt oppreist mens han drikker. Men det var godt kunne han fortelle meg etterpå. Og så var det turen nedover igjen da. Nå er vi venner igjen for en stund, og vi tuller og tøyser

litt med det vi ser, og ler litt ved et par fall. Men så siger Alvoret inn igjen. Nå SKAL han kjøre alene. Når jeg holder igjen og sørger for at han kommer seg rundt en 180-grader-sving uten fall renner det over. Når får jeg kjeft, og kan bare bli stående igjen der oppe. Dette skal han klare sjøl ja. Og foran oss ligger den lange bakken med innlagt sving. Med sikkerhetsnett til og med. Det å stå på ski ned en sånn bakke med en guttunge som må støttes, men som nekter å samarbeide er en liten utfordring. Det endte med at han snurret rundt og kjørte siste meterne baklengs. Men det var så moro at da var vi venner igjen. Så kunne vi gå sammen igjen videre på vei mot målet.

Ved siste nedoverbakke var poden så sliten at han helst ville snu. Han orket ikke å kjøre nedover den bakken. Og jeg fikk ikke lov til å kjøre ned der heller. Som far måtte jeg pent

ta nok en omvei mens noen velvillige frivillige sprang til å hjelpe min sønn opp på føttene igjen. For hver andre meter. Tror jeg. Men jeg kom meg nå gjennom folkehavet og stod klar for å fotografere innkomsten. Det var utdeling av medalje og en sekk til alle som kom inn. Og stolt som en hane poserte han med premien mens vi så etter lillebror og mamma. Så var det å vise fram medaljen, grave gjennom

sekken for å finne alt det gode som var med før vi satte oss i bilen.

Vi brukte ca 90 minutter på turen, og med stolthet i stemmen har han vist fram medaljen både i barnehagen og til bestemor (dog via mms og telefonsamtale). Og han har det helt klart at han skal gå igjen neste år også. Så da er det vel en del barmarkstrening som venter i sommer da....

ANETTES HOPP TIPS FØR EKSTREMT SMÅ OG FEMIE HOPPBAKKER

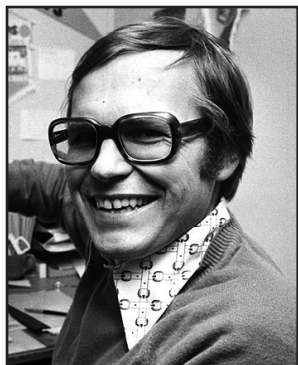
HOPPER DU PÅ
SKI, SÅ HOPP,
OG HUSK Å MØTE
OPP MINST EN DAG
I FØRVEIEN. MINST!

HVOR VAR DU SVERRE SIVERTSEN, DA ODDUAR BRÅ BRAKK STAVEN?

**PÅ DISENTRIKKEN (NUMMER 2 FOR DEM SOM
IKKE HUSKER SÅ LANGT TILBAKE), UTENFOR
TRIKKEHOLDEPlassen PÅ NASJONALTEATERET FOR
FÆN, MEN JEG VAR OPPE I LØYPA I
HOLMENKOLLEN TIDLIGERE PÅ DAGEN ALTSÅ,
HELT SANT, JEG GRILLA TIL OG MED PØLSE
LANGS LØYPA SAMMEN MED ANDRE MENNESKER.
MEN NEI, NOE STAVBREKK HAR JEG ALDRI SETT,
OG IKKE SKJØNNER JEG HVA NORDLENDINGEN SIER
HELLER, SÅ DET SÅ.**

Skrevet av Ludwig Johan Scheie, som til daglig virker som daglig leder og sjefsanalytiker i statistikk og familie firmaet "Scheie & Brother - All In Numbers" Artikkelforfatteren er for de fleste kanskje bedre kjent som den ukjente tvillingbroren til den mer aggressive og profilerte Arne.

Til Alle Dere Der Hjemme Som Skriver

Da jeg fikk i oppdrag av Låg Høger om å sette opp en liste over det 15 mest oppsiktsvekkende poengsummer innen den fantastiske hoppporten fra de siste tretti årene, ble jeg både opprømt og lykkelig. Ja til og med en smule våt nedentil ble jeg hvis jeg ikke erindringer helt feil. Endelig så skulle jeg få muligheten til å dele denne viktige informasjonen med folk som jeg vet at virkelig bryr seg og setter pris på slikt. Samtidig ble jeg også rammet av ærefrykt. Dette er tross alt informasjon som bør behandles med stolthet og forsiktighet. Dette er historie folkens, vær klar over det. Selv om vi fortsatt bare er i 2010. Bare husk; Det ligger mye kjærlighet i hvert eneste hopp

NB! Legg spesielt merke til poengsummene på plassene 8 og 13. Dette er unikt og ikke annet enn fantastiske sifre å lese for oss som ikke legger kjønnshårene i mellom for en god sluttsum. Med andre ord; De aller fleste av oss.

- 01- Stanislav Filimonov, Kasakhstan 204,5 poeng, Val di Fiemme 2001
- 02- Olav Bjørnstad Norge, 196 poeng. Partenkirchen 1956
- 03- Frida Flugstad Norge. 167 poeng. Ellingsrudkollen 2010
- 04- Sigurd Pettersen Norge, 232.0 poeng, Holmenkollen 2006
- 05- Hiroshi Itagaki Japan, 195.0 poeng, Oberstdorf 1972
- 06- Jakub Suchacek Chekia, 67 poeng. Lahti 1996
- 07- Lorenz Fannemel Norge, 18,0 poeng, Bjørkelibakkane 2004
- 08- Petter Bjørnstad Norge. 84,8 poeng, Hermannshula 2010
- 09- Vegard Sklett Norge, 226,9 poeng, Storhaugen 2004
- 10- Horst Bulau Canada, 228.3 poeng. Falun 1983
- 11- Armin Kogler Østerike, 247.5 poeng, Thunder Bay 1980
- 12- Bjørn Kircheisen Tyskland, 118.5 poeng, Whistler 2010
- 13- Endre Urheim Norge, 118,3 poeng Romerikebakkesenter 2010
- 14- Fyfaen Duleserjodetta Romsås, 239,0 poeng, Fittebakken 1968
- 15- Olav Hagen Dahlen Norge, 94,9 poeng. Lundbybakkene 2010

Som Snytt Ut Av Samma Rasshøl

Edel Therese Høise
Udødelig skøytelegende
med opprykk, og
ekstremt store og
fine tenner

Eirik Therese Halvorsen
Udødelig nestleder i
Fosseberget Supporterklubb
Avd. Kombinert
og fine damer

Rundetidene mine får du aldri!

I utgangspunktet driver jeg sommeridrett. Jeg skriver bilnummer. Det betyr ikke at jeg kun kjeder meg om sommeren, jeg kjeder meg enda mer om vinteren. Men jeg tenker positivt, jeg ser hvilke fabelaktige tilbud vintermånedene har for grunntrainingen til sommerens utfordringer når nedstøvete, men eksotiske bilskilt følger fugletrekket mot nord.

notert av: Sjilkov

Hvem skriver bilnummer med votter i sludd? Absolutt ingen. Og de som tror det går an å skrive rundetider på skøyter utendørs tar også sørgelig feil. Litt fordi skøyter har blitt en innendørsidrett, men mest fordi buljong og sennep ødelegger det

meste av notatene.

Rundetider hører sofa og fjernsynskroker til. Med andre ord må rundetidskriving defineres som en opplagt vinteridrett.

Jeg debuterte som rundetid - skriver ved en

Det som startet som en helt uskyldig lek og hobby med notering av bilnummer utartet seg fort til en uhåndterlig besettelse for artikkelforfatteren

tilfeldighet. Jeg brukte femmila i Kollen som opplading før en bilnummersesong. Sleit meg langt inn i marka og sto klar med kopiblyant og papir. Regna med at der inne på Glåmene ville løpera være så kjørte og labbe så sakte at det blei lett match å se startnummera demmes. Bare blåbær, lissom, det å skrive ned tre tall og null bokstaver.

Saken var nesten biff og ertesuppe, men likevel var det plent umulig å få rabla ned et eneste startnummer. Dagens Bjørndalenssnørr er småtterier mot gårsdagens blåbærsuppe, selv om slevet sikkert er mer næringsrikt nå enn den gang. Drømmen om en ryggsekk full av startnummer-nummer drukna i blått skvæl. Jeg måtte tenke alternativt.

Jeg noterte rundetider isteden.

Dette skulle vise seg å være en myk introduksjon til rundetidens tyranni. Hadde jeg vært hundre år eldre hadde det vært enda lettere, da var det kun én runde på femmila. Nå var det to. Men det blei reine helvete den dagen jeg ikke orka å stabbe inn i skogen, men nøyde meg med å følge radiosendinger fra Bislett.

12 og en halv rundetid lørdag og nesten 30 dagen derpå, og alle med akutt fare for å bli slukt av kulingvarslene. Hvor mange eventyrlige rundetider som forsvant i meteorologiens og fiskerimeldingenes dragsug har jeg ikke peiling på, men det var ikke få.

Per Jorsett. Den moderne rundetidens far. Og selvfølgelig artikkelforfatterens store forbilde

Gå som ei klokke.

Per Jorsett har hjulpet mange. Når potetgryta skulle på og neste passeringstid måtte passere for husfredens skyld, hadde han alltid en tanke for alle oss der ute som han visste satt

og noterte. Men hva mente han med begrepet å gå som ei klokke? Sekundviser var ikke nødvendigvis standard den gangen. Konfirmasjonsuret mitt, for eksempel, var ikke av det dyreste slaget siden jeg nektet å konfirmere meg, og den raskeste viseren hadde rundetid på en time. Men selv det mest kostbare sveitserur med sekunda viser trengte 60 sekunder på runden, en rein fornærmelse mot de fire essene som bare en eneste gang sneik seg over førti sekunder. Eller var det kanskje seksti den gangen du sleit, Kay Arne? Den rundetida kommer jeg tilbake til.

Min aller beste rundetid?

Juhani Järvinen satt sin legendariske 1500-meter rekord 2.06.3 i prøve-OL i 1959 med våt ulltrikot. Tredjerunden hans er en rundetid jeg gjerne skulle ha notert, men løpet ble ikke overført siden det var midt på natta norsk tid. Av og til er livet for skøytesportens bokholdere veldig hardt. Så jeg blir stående igjen med den sjette runden til Per Ivar Moe på femmer'n i landskampen mot Sovjet på Bislett i -63. Fem og tredve og noe. Tidelene ble målt i halvsekunder på den tida. Husker ikke eksakt rundetid på det

overnaturlige røkket til Per Ivar, og det er litt for seint å spørre Jorsett om dette nå, men de verdifulle notatene ligger trygt i en hemmelig bankboks i Sveits sammen med komplett utfylte årganger av 'Alt om skøyter'.

Juhani Järvinen. Innehaver av verdens beste unorterte rundetid.

Og den dårligste?

Skal jeg ta en runde på tidenes dårligste rundetid kommer jeg ikke unna Kay Arne Stenshemmet som i sitt livs siste runde på Bislett i -81 blåste liv i 43-tallet som verden ikke hadde hørt noe til siden buljongparene i femtiåra. Men han får hard konkurranse fra Hilbert Van der Duim som avslutta femtusenmeter'n en runde for

tidlig dagen før og noterte omkring 45 på sin tvilsomme æresrunde.

Quo Vadis ?

Tider skal komme. Nummer skal henrulle, men rundetider blir aldri hva de engang var. Skøyter har blitt en skigreie, og skigreia nærmer seg det skøytenes en gang kunne bli på. Fra to sløyfer i

skauen, via åtte runder rundt en hoppbakke, ender femmila i framtida som 125-runders underholdning på Bislett. Så det er ennå håp. I ventetida er selvfølgelig motorcross på Tranby en sikker vinner, bilnummer og rundetider på et brett.

Men du må skrive dem skjæl, for rundetidene mine får du aldri.

**FRODE ANDRESEN SUTRE
OM TING DU IKKE VISTE
AT DET GIKK AN Å SUTRE
OM, OG SOM BARE HAN KAN**

**"FY FILLEREN,
TIL OG MED
ANETTE SAGEN
OG PETTER
TANDE FÅR
JO MERE OPP-
MERKSOMHET
ENN DET JEG
FÅR"**

Nordmarka, nesten, på tvers!

Dette er et slags reisebrev dette jeg nå skal skrive om. Husker ikke sist gang jeg gikk på planker, borteoverski eller hva man kaller det i dag. Jeg jobber med å sikre framtiden slik at barn får seg mye lærdom. Jeg fikk beskjed tirsdag ettermiddag at i morgen skal du på skitur.

På tur: Eilif Kristen Mikkelsplasser.

Åhh faen, min kjære far pælma skia mine for 4 år sia siden han mente jeg aldri kom til å gå på ski mer. Ikke hadde jeg overtrekk heller....Rakk å kjøpe en lekker bukse til halvpris på Byporten før jeg måtte stresse på ett møte. Dagen etter var jeg klar, kledde meg godt og tok med nok drikke og mat. Ikke minst litt sjokolade for å få opp blodsukkeret.

Var meget spent på formen, det var lenge siden siste treningsøkt... Været var knall og fikk låne ski av ett meget bra tiltak i Indre Oslo Øst. Frigo tar med bys-lamper ut på tur, de låner ut ting og tang. Så da var utstyret klart, økta skulle gå fra Frognerseteren via Ullevaalseter til Sognsvann. Linje 1 oppover var full med 2 vogner, buss ett stykke også...Laaaangt å gå og det var jævla provoserende å se eldre gubbelag i like kondomdresser snike som faen for å få plass på en trang liten buss...Når kom neste? Faen der sniker det flere folk, hvor ble det av folkeskikk? Tenk deg hvor harnisk Arne Hopp og Espen B hadde vært hvis det var dem?

Olympiamesteren med ledsager er ikke alltid like lette å imponere

Etter mye kom ca 50 elever og 7 voksende seg av gårde. Noen i større tempo enn andre, selv fikk jeg noen smørefrie ski. Lugga som faen, men jeg starta med friskt mot. Ikke minst moro å se elever fra forskjellige nasjoner som aldri hadde stått på ski før hadde stor glød!

Selv gikk det rimelig greit noe knall og fall men kom omsider langt etter skjema til 45 minutter på Ullevaalseter. Men da var det godt med drikke og mat og ikke minst titte bort på de som drakk øl.....Måtte dra før resten av teamet siden jeg skulle på jobb nummer 2. Den økta var Laaaaaaaang, gikk jeg galt? skulle jeg spørre noen?, hvorfor gikk gamle tante på 60 forttere enn meg på ski ?. Kom jeg i avisa hvis jeg gikk meg bort? Fant omsider Sognsvann og da var det godt å sette seg på t-banen. Sikkert litt støl i morgen, men moro var dette...Fikk levert skia og var gjennomvåt. Takk Bertil Pålsrud for at jeg tok med ekstra skift fra det våte tøyet jeg hadde på meg.

Ut på tur, alltid sur. Eilif Kristen Mikkelsplasster nummer to fra venstre

Dagen etter var jeg ikke så støl, kanskje litt i låra, men med småbarn i huset blir det ikke 15 år til neste skitur...Nå sikter jeg å stille i langrenn for svaksynte, ja jeg ser jævla dårlig så der har jeg kanskje en sjanse?

MILJØVERN, MY ASS!

“En minnebok for sportsentusiaster som presenterer en blanding av anekdoter, faktaopplysninger og spørsmål og svar fra en gullalder i norsk idrettshistorie. Krydret med limerick fra sportssendingene på NRK”

Epoke Forlag, utgiver av ‘Poeski for sportsidioter’ sin egen patetiske omtale.

Sider: 125

Utgivelsesår/versjon: 2003

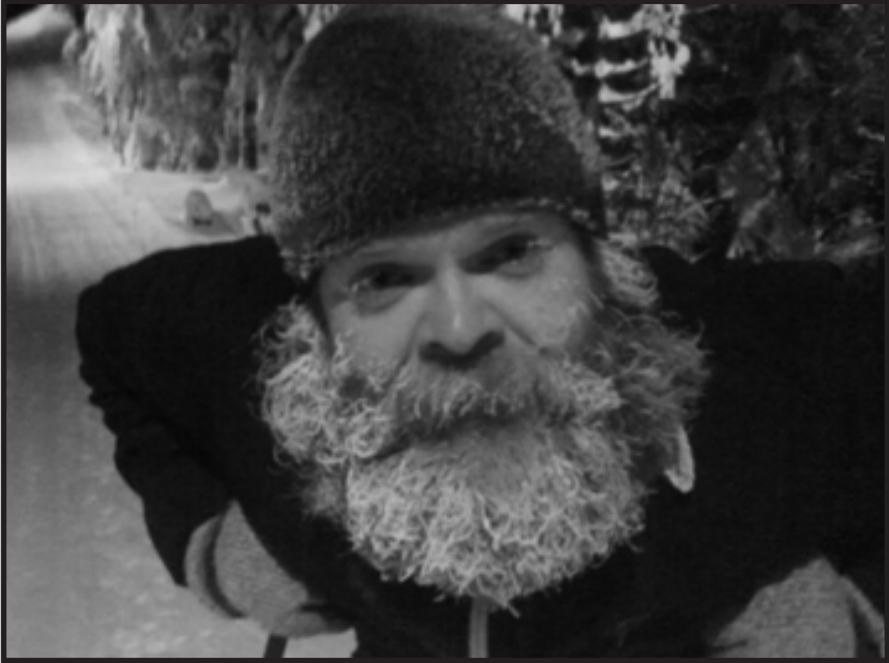
Forfatter: Carlsen, Jon Herwig og Nordigarden

Litteraturtype: Skjønnlitteratur

Utgiver: Epoke Forlag

av: Inger Helene

I disse miljøbeviste tider skulle mann tru at de fleste av oss er bevist i bruken av papir, men den gang ei. For Jon Herwig Carlsens sin bok ‘Poesi for sportsidioter’ er ikke noe som helst annet enn missbruk av godt trevirke. Akkurat slik vi lærer på tv at vi ikke skal drive med. Jævla miljøsvin. Dette er et 125 siders makkverk. Limerickene til NRK veteranen Carlsen og bad taste legenden Noridgarden blir ikke bedre bare fordi dem blir skrevet ned og ikke lest høyt. Nei langt derifra. De såkalte forfatterne er ikke i nærheten av å treffe Låg Høger med denne miljøverstingen av en såkalt bok, og fortjener derfor kun en blink på vår karakterskive. Carlsen og Nordigarden ender derfor opp med fire klare strafferunder i stedet for. Hadde det ikke vært for alle de fine fargene på forsiden hadde det blitt fem. Hjemme i Skrautvol vet vi hva miljøvern virkelig betyr, derfor vil jeg ikke skrive mere om denne totalt unødvendige samlingen med bokstaver.

Onkel Juha's langdistanse tipps

"Skal du først ut på langtur,
start jævla tidlig og beregn
pokker så lang tid, det er
fittelangt for faen"

Ååå kom igjen a` bare en sesong til a`

En norsk skisesong er ikke alltid tvers igjennom bare gode OL opplevelser, overlegne Nortug seire, dårlige ski, sponsorproblemer og flotte og mange Tora Berger smil. Det er som regel så mye mye mer enn det. Så også sesongen 2009/2010. Og det er som regel på tampen av sesongen, da kunstsnoen for alvor begynner å renne ut i drikkevannet igjen og vi egentlig bare skal oppsummere alle seirene og opplevelsene vi har fått ta del i, at vi får servert nyhetene som gjør at det kanskje ikke er seirene og medaljene vi til syvende og sist sitter igjen og husker likevel. For sesongen som vi med blandede og usikre følelser nå legger bak oss kunne så absolutt ha fått en bedre sorti. Han kunne så absolutt ha holdt kjeft og tatt en sesong til. Jeg ber ikke om mere, bare en til.

av: Sverre Sivertsen

Det er ikke sånn at undertegnede ikke kan forstå hvorfor Halvard Hanevold, en ganske så godt brukt og voksen mann på drøye førti sommere, nå for alvor kanskje begynner å snuse på et liv utenfor det de vakre og innbydende skisporene i Anterselva. Jo da, jeg ser absolutt at det kan finnes et behov. Og selvfølgelig så skjønner jeg at til og med en godt trent kropp kan risikere å begynne å bli temmelig nedslitt av all denne dagligdagse og unødvendige treningen. Det er ikke mye jeg selv driver med som kan sees på som unødvendig, men jeg har vært sliten siden fylte tretten, så ja jeg forstår. Og ikke er det sånn at jeg ikke forstår at alt tross alt har sin ende og alt det pisset der. Men faen heller, kan det virkelig være nødvendig? Nå med en gang mener jeg?

Nei jeg synes ikke det er nødvendig at denne mannen ikke skal underholde meg lenger. At jeg under neste sesong ikke skal få oppleve å kunne stå opp på lørdagsmorgningene, finne meg en pils, høre noen velgjennomtenkte limriker,

bivåne en velsteltt og vakker Ola Lunde på standplass og kose meg med mannen med den finslepne danske aksenten og det overdrevent ekle neseplasteret. Ikke i det hele tatt faktisk. Flinke folk skal ikke gi seg når de er på topp. Sånn er det bare.

For når Hanevold nå, endelig etter hans egen mening vil jeg tro, avsluttet sin fantastiske karriere den 27. mars med en tredje plass i fellesstarten i Khanty-Mansjisk, så får det meg bare enda mere i opposisjon. Jeg blir om mulig bare enda tristere. Bare en sesong til tenker jeg, bare en til. Du har jo fortsatt det som skal til, du beviser det jo gang på gang.

Velfortjent hylldest i Khanty-Manssjisk. etter karerens førtiende og siste pallplass

I toppidrettsmiljøene heter det forholdsvis storkjefta og flåsete at man ikke samler på tredjeplasser. Er man førti så er det akkurat det man gjør. Og da fortsetter man med det. i hvert fall så lenge de er innen rekkevidde. Hvorfor i helvete skulle man ikke? Nei dette irriterer meg, og da har jeg ikke engang nevnt at han i den sesongen han finner ut at han relativt plutselig har blitt for gammel, også blir olympisk mester. Bare sånn at vi alle forstår dette, at det blir litt klarere mener jeg, olympiamester Espen Bredesen også: Det er ikke alle som blir olympisk mester, og enda færre blir det året man fyller førti. Og enda færre, i hvert fall på pøbben, er fornøyd med det.

På VG-nett sin gratulasjonsprotokoll til Halvard Hanevold etter det nevnte rennet i Khanty-Mansijsk finnes det å lese følgende skrevet av - Stig J. Næss fra Vardø.

***Til "the gentleman" Hanevold
Tusen takk for timer med
moro og spenning. Ser på deg
som den beste idrettsutøver
gjennom tidene både sportslig
og når det gjelder oppfør-***

***sel og fairplay. Alle utøvere
burde lære av deg. Skiskyting
blir ikke det samme uten deg.
Håper du kan fortsette som
trener.***

Stig J. Næss skriver egentlig ikke noe jeg ikke viste fra før av, og hvert fall ikke noe jeg ikke kan, temmelig brautete og høylytt, samtykke i. Men det er overskriften til Næss jeg henger meg opp i. "The Gentleman Hanevold". Det slår meg at ikke engang Erling Jevne ville ha fått en slik overskrift med seg inn i pensjonist tilværelsen. Og dessverre for skiskytingens framtid så kommer ikke flaggskipene Bjørndalen og Svendsen til å være i nærheten av å fortjene de samme ordene. For etter mine beste evner kan ikke Næss fra Vardø ha mere rett. Det er en gentleman vi mister. Alt annet er egentlig ikke viktig.

Det mest fantastiske, tross alt dette vemodige og triste, er at jeg kommer til å sitte igjen med et savn jeg ikke helt vet omfanget av. For selv om det her er snakk om en idrettsutøver som har 8 OL og VM gull, 22 medaljer totalt,

og 9 seire og 40 pallplasser i verdens kjøppen på skrytelista si, så er det plutselig ikke det som er det aller viktigste. Nei jeg er sannelig ikke engang sikker på at det er det vi vil huske han for. For meg, og antageligvis for ganske mange andre også, så kommer vi til å sitte igjen med et savn av en utøver som var så mye mere enn resultatene. For jeg både tror, og ikke mist vet, at det var det uhyttidelige og flotte mennesket Halvard Hanevold vi ble glade i, og ikke bragdene.

Det er den lettlurte utøveren, som snart er alene igjen i verden som virkelig har tro på at neseplaster kjøpt på `Tv Shop´ på Tv3 faktisk fungerer, vi antageligvis kommer til å savne. For selv om han vant de rennene han skulle, og vel så det, er merittene likevel ikke det viktigste. Nei det er de sleskete smilene, de ærlige kommentarene, de unødvendig store tennene, den stadige bruken av det komplett unødvendige og stygge neseplasteret, og de lærerike og nødvendige danskursene

sammen med Lars Berger, som vil være de aller viktigste minnene etter Halvard Hanevold. Det var alt det menneskelige vi elsket med en av Norges desidert største idrettsutøvere gjennom tidene. Og uten tvil den flotteste.

For det kan da umulig være hans førstepremie på kvinnefronten, Sandra Keith som ødelegger og setter krav. Det bare kan ikke være en kvinne som nok en gang ødelegger?

Sandra Keith, den framtidige Miss Neseplaster. Ikke akkurat Inger Helene, men her er det bare snakk om ytterst små og ubetydelige nyanser. Flottene finner du ikke på standplass så om du leter.

Nei Sandra har jeg tro på. For som seg hør og bør når skiskyttere skal formere seg så er selvfølgelig også Sandra Keith en internasjonal stjerne

på standplass. Noe annet ville jo ha vært uhørt, og hun er til og med ei jente som er enda finere enn Linda Grubben og Solveig Rogstad til sammen. Så det er liten tvil, hun vet godt hva som skal til den godeste Sandra. Hun som stakk av med karrierens ultimale førstepremie bør vite såpass. Dessuten ser hun ikke ut til å være den type kvinne som legger seg ned og stritter i mot, nei den jenta sier ikke nei, hvert fall ikke hvis han hadde spurt først. Bare et år til a`?

Så hvorfor kan ikke Halvard Hanevold, denne gedigne

majesteteten og legenden av en norsk idrettsutøver, endelig få lov til å sette seg ned i gåstolen og klø seg i en neseplasterfri nese mens også han må lide seg gjennom Jon Herwig Carlsens ekstremt dårlige skiskyttersendinger på tv? Er det fordi undertegnede fra sikre kilder vet at nevnte Hanevold fortsatt sitter på en drøy europall med ubrukte neseplaster? Eller er det fordi dette automatisk vil frigjøre mere tv tid for Frode Andresen? Nei det er jo egentlig ikke det, ikke ene og alene. Nei egentlig er det kun fordi han så jævla lett

Sandra, helt ytterst til høyre, sammen med sine forholdsvis flotte canadiske skiskyttersøstre. Er det dette som egentlig venter en pensjonert Halvard Hanevold når han nå har planer om å holde seg hjemme i helgene, så er artikkelforfatteren mer enn villig til å ta opp sine ubegrunnede synspunkter til ny evaluering, bare gi han en sesong til.

kunne tatt en sesong til, det er jo ikke som om han ikke har gjort det før, om ikke annet enn for min skyld. Hvorfor er det ingen som tenker på meg egentlig?

Men hva skjer egentlig nå Halvard Hanevold? Skal du nå liksom nyte laubæren som den i utgangspunktet sivilingeniør du er? Eller skal du bruke resten av tiden som konsulent og frontfigur for en eller annen obskø neseplasterprodusent? Eller skal du bare gå rundt og smile og være en bra mann?

Nei sannelig om jeg vet. Kanskje du rett og slett skulle ta en sesong til, sånn at både du og jeg fikk tenkt oss litt ekstra godt om?

Men egentlig så tar jeg en lang løpefart og driter i hva han skal bruke pensjonisttilværelsen til. Det blir ikke mere rett at du legger opp selv om jeg bryr meg aldri så mye. For Halvard Hanevold, du kunne, og burde tatt en sesong til. Førti år er tross alt ingen alder så lenge kuken og hjertepotesa virker som de skal. Det blir verre.

Den 25. februar 2010, med innbydelsen i lomma, og de hjemmelagde akrediteringskortene trygt festet til Bjørn Dæhli anorakkene våre, entret vi Blommen skisenter med forventninger og spenning vi aldri tidligere hadde følt i de overvektige men akk så veltrente kroppene våre.

i Ole Einar og Toras ikke alt for dype og store skispor

Av Basse og Moderen

Etter å ha reist i snaue atten timer, både til lands, vanns og til og med snev av luft, var det lenge siden vi hadde mistet all begrep om sted. All viten vi en eller annen gang måtte ha hatt om nord og sør, lå nå trygt igjen på Oslo S. De sa noe om Verdal eller noe sånt, uten at det sa oss noe som helst. Det eneste vi viste var hva innbydelsen fra Innherred skiskyting fortalte oss. "Kjære alle dere i redaksjonen i Låg Høger, vi har den store ære til å invitere dere til NM junior skiskyting 2010 i Blommen skisenter. Med hilsen Frol IL skiskyting og Stiklestad IL Skiskyting" Men egentlig så brydde vi oss ikke, det eneste vi egentlig brydde oss om, og så fram til, var endelig å få lov til å oppleve junior NM på normaldistansen live.

Og for en opplevelse det ble. Vi må nesten få tillate oss å sitere en av funksjonærene som stod ved siden av oss, han sa det så fortreffelig godt: "Dette er en stor dag, ja jeg vil til og med si at det er større en senior NM på sprint distansen" Og vi kunne bare nikke enig med den vise funksjonæren. For det ble virkelig en flott dag i Blommen skisenter denne torsdagen i slutten av februar. Vi fikk drømmene

våre oppfylt. Alt fra den norske skiskyttergrasrotas velkjente og legendariske vafler med jordbærsyltetøy og ferdigsmurte lefser, til småfulle funksjonerer og idrettsprestasjoner helt på høyde med det peneste fra Paralympics. Og selvfølgelig den beryktede banketten i etterkant av rennet. Bare opplevelsene og inntrykkene fra denne banketten hadde fortjent en egen artikkelserie i Låg Høger, men som mann sier på junior NM i skiskyting: " Det som skjer på NM i Skiskyting, forblir på NM i Skiskyting" Så vi får ta til takke med det lille vi tross alt husker fra kvelden.

På banketten myldret det av glade og rusa kjendiser som koste seg med de billige og lokale gledespikene, mens de strødde glans over den store festen

Til slutt vil vi takke så hjertelig for oss, til alle våre nye skiskytter venner i Frol IL skiskyting og Stiklestad IL Skiskyting, som gjorde alt dette mulig for oss.

Vi tar oss tid og plass til å gi våre kjære lesere, lov, og ikke minst gleden til å ta del i festen, og bringer dere derfor deler av resultat listen fra klassen for menn 17år. Det er da det minste vi kan gjøre etter denne fantastisk vakre opplevelsene. Men ikke for det, dette er tross alt lesning som er like mye vakker som den er nødvendig.

1, Jarle Midthjell Gjørven, Markane IL, 43:37(2),

Langt fra den vakreste blomsten i buketten, men best var nå like så forbanna, den godeste Jarle Midthjell Gjørven

2, Sondre Kvikne Dotterud, Vingrom IL, 45:25(2),

3, Per Arne Bakken, Os IL, 45:41(4),

4, Bendik Aketun, Fyresdal SSL, 45:58(4),

5, Johannes Thingnes Bø, Markane IL, 46:30(7),

6, Nicolay A Bondi, Fossum IF, 46:35(5),

7, Aasmund Kjølmoen Steien, Folldal IF, 47:30(6),

8, Øystein Ulekleiv, Dombås IL, 47:51(7),

9, Chris Endre Haugen, Trondhjems Skiskytter, 48:11(4),

10, Kristian Johansen, Hønefoss SSK, 48:21(6),

11, Jonas Nergård, Hernes IL, 48:29(4),

12, Eirik Finne, Voss SSL, 48:32(7),

13, Isak Fotland Fænn, Markane IL, 48:56(5),

14, Thomas Berge Foyn, Bærums Skiklub, 49:18(6),

15, Tommi Luchsinger, Bevern, IL, 49:56(9),

16, John Olav Steinsland, Øvrebø IL, 50:07(6),

17, Espen Birkeland, Knaben IL, 51:01(4),

18, Jan Erik Buskerud, Simostranda IL, 51:06(6),

19, Mats Engedal Bostad, Fossum IF, 51:12(6),

20, Sindre Indahl, Bærums Skiklub, 51:14(6),

21, Eirik Samuelsen, Asker SK, 51:21(6),

22, Kristian Erichsen, Trondhjems Skiskytter, 51:23(3),

23, Torjus Trømborg, Bevern, IL, 52:00(4),

24, Runar Netland, Markane IL, 52:02(9),

25, Nikolai Korvald Skaare, Oslo SSL, 52:07(5),

26, Henrik Stavem Limstrand, Skonseng UL, 52:13(7),

27, Håkon Steimler, Hernes IL, 52:33(7),

28, Pål Andre Skrede, Hardbagg IL, 52:42(10),

29, Anders Bjørk, Vik IL, 52:44(8),

30, Erlend Sverdrup, Dombås IL, 52:53(8),

31, Rolf Erik Nilsen, Sirdal Skilag, 53:01(7),

32, Vegard Heiberg, Kilkameratene IF, 53:10(7),

33, Tobias Kruse Sørensen, Tromsø SSL, 53:12(5),

34, Sondre Elvebakk, Voss SSL, 53:18(10),

34, Johan Fjellvang, Fossum IF, 53:18(6),

36, Håkon Svaland, Birkenes IL, 53:19(9),

- 37,Haakon Knotten, Vestre Målselv SSL,
53:20(10),
38,Magnus Brurok, Trondhjems Skiskytterere,
53:21(6),
39,Jørgen Trøen Plassgård, Alvdal IL,
53:26(7),
40,Christian Olsen, Trondhjems Skiskytterere,
53:43(9),
40,Marius Skeide Ruth, Sandnes SSL,
53:43(8),
40,Eirik Müller-Sørenssen, Asker SK,
53:43(6),
43,Knut Kåre Brøndbo, Meldal IL,
53:45(10),
44,Stian Johansen, Brumund IF,
54:09(8),
45,Lars Jørgen G. Fjellstad, Fossum IF,
54:46(10),
46,Andreas Kjesbu Wass, Stiklestad IL,
54:50(10),
47,Magnus Bjørnsland, Hernes IL,
54:52(7),
48,Sjur Håland Henanger, Hålandsdal IL,
55:15(6),
49,Svein Christensen Lervik, Tromsø SSL,
55:21(10),
50,Vidar Handeland, Sauda SSL,
55:23(11),
51,Ben Ørjan Lillemark, Steinkjer SK,
55:44(11),
52,Arild Sangesland, Øvrebø IL,
56:21(8),
53,Eirik Asdøl, Bærums Skiklub,
56:31(12),
53,Haakon Bjerkadal, Bossmo & Ytteren IL,
56:31(10),
55,Eivind Knutsson Fosheim, Skrautvål IL,
56:32(11),
56,Øyvind Seim, Geilo IL,
56:41(12),
57,Lukas Debartan Heck, Brumund IF,
56:59(10),
58,Magne Maråk, Trondhjems Skiskytterere,
57:12(6),
59,Kristian Klevgård, Hernes IL,
57:19(7),
60,Sondre Garli, Byåsen SSL,
57:54(8),
61,Geir-Olav Roset, Hardbagg IL,
57:56(12),
62,Marius Andersen, Oslo SSL,
59:02(9),
63,Magnar Kolbjørnsgard, Ål SSL,
59:09(11),
64,Jakob Kalvig Skogan, Skonseng UL,
59:33(11),
65,Sigurd Somby Flågan, Bevern, IL,
59:56(11),
66,Håkon Skår, Gjesdal SSL,
1:00:27(4),
67,Øystein Karlsen, Hammerfest SK,
1:00:44(10),
68,Joakim Mohn, Bevern, IL,
1:00:53(10),
69,Erik Håland, Gjesdal SSL,
1:00:55(9),
70,Ørjan Vesterlid, Hattfjelldal IL,
1:02:16(9),
71,Kristian R. Hansen, Bossmo & Ytteren IL,
1:02:43(11),
72,Runar Korneliussen, Hammerfest SK,
1:02:54(10),
73,Karl P. Steffensen, Bossmo & Ytteren IL,
1:15:09(14),
74,Sondre Eriksen Hensema, Bødalen IF,
1:34:49(11),

Ikke akkurat den beste dagen på jobben for
framtidens Frode Andresen, Sondre Eriksen
Hensema

*DSQ, Øystein Solligård, Orkdal il,
57:53(12),*

Arven etter Plex

eller: Alter alltid mye bedre i Sverige

En historie fra den 'grymma verkligheten'. Skrevet av: Mikkel Brusveen

Er det altså tilfelle, at til og med sportskommentatorene i Sverige er bedre enn de vi må leve med her hjemme i Norge. Artikkelforfatteren er ikke i tvil om at nettopp det er tilfelle.

Sven "Plex" Pettersson, kanskje den største av de største. Hvert fall større enn Tore Torell og Harald Bredeli. Ja kanskje til og med større enn Kjell Kristian Rike.

Det var på midten av 1980 tallet, min fetter i 2.etasje hadde tv med fjernkontroll og ikke minst svensk tv. Vi hadde ikke svensk tv og ikke fjern kontroll, slik at man kunne sjekke langrennsresultater isteden for å vente på resultater på kvelden eller enda verre måtte vente til avisa lå i kassa dagen etter.

Men ja, jeg overnatta hos min fetter og jaggu våkna vi ikke tidlig søndag morgen før klokka 0800. Skrudde på tv for å se på barne-tv, men det var det ikke...Det var først masse intervjuer med en ung Jacob Hård som prata om Valla (nei ikke Gerd-Liv), Blåbærtsoppa og Moranisse....Vi skjønnte ikke mye, var jo vant til Trasan-Aponasan hvis vi skjønnte noe svensk...Også hadde de tidendens legender som enda lever Sven "Plex" Petterson. Åhh en av de aller største, han kan ikke beskrives med ord....Men vi som er oppvokst på 80 tallet med svensker og alt det har innebært, har hørt sånne kommentere:

Bo Hansson

*vi kan takke Bo for
bandyens utbredelse på østlandet*

Arne Hegerfors

hva faen er vel håkki uten Arne

Jane Bjørck

Jacob Hård

selsvagt

Christer Ulfbåge

Ingvar Oldsberg

*lenge før han begynte
med tåg og sånt piss*

Bjørn Hellberg

Glenn strøberg

*med sin espresso
leeenge før det ble in....*

Jan Lorentzon

Agnis Jælevik

Stig Strand

*roligere og mere behersket
enn dette blir det ikke*

Jacob Hård; ikke akkurat Bjørge Lillelien, men faen ikke så jævla mange stavgta unna

Men ingen slår altså Jacob Hård. På en god andre plass kommer selvfølgelig Plex, også deler Bosse Hansson og Arne Hegerfors tredje plass.

Selv om årets sesong så vidt er over så hindrer det oss ikke å se fram over til neste sesong, og dens desiderte høydepunkt; ski VM i Holmenkollen. Og som det selvfølgelig skal være så går vi mesterskapet i møte med glede og forventninger vi ikke har kjent i buksa siden tretten års alderen, da Rune Olinik herjet nedre del av resultatlistene. Alle ser vi frem til flotte februar dager langs løypene og i bønn av den sexie og nye bakken i Kollen. Med sekken full av appelsiner, narkotika, og store stabler med grillpølser, skal Kollenpublikumet nok en gang befeste sin posisjon som verdens beste idrettspublikum. Hadde det bare vært så idyllisk og problemfritt. For alt er ikke som det skal være langs Norges skispor nå for tiden. Alt er ikke bare velsmakende Kvikk Lunsj og osende pølsebål lenger. Både Norges skiforbund, det internasjonale skiforbundet, og ikke minst politiet og sikkerhet og løypesansvarlige for neste års mesterskap har fått nye problemer å forholde seg til.

av: Sverre Sivertsen

Det er over seksten år siden publikumsuksessen og de glade og nasjonalistiske dagene på Lillehammer, og dessverre så merkes det mer enn noen gang at publikumsfesten er et tilbakelagt stadium. Det er ingen tvil om at det er nye og mere brutale tider langs våre vakre skisporet. Det er tiden da norske casuals grupperinger popper opp rundt hvert eneste grantre i Nordmarka, i et antall bare de billige, og forholdsvis friske og rene, neger horene på Karl Johan kan skryte av. Kanskje mest beryktede, antageligvis med full rett, av disse såkalte casuals grupperinge er Ultras Madshus fra

Stovner i Oslo. Hensynsløst sprer de redsel og frykt på hvert eneste skirenn som måtte komme i deres ekstremt anarkistiske og ultra voldelige vei.

Vi har blitt godt kjent med de såkalte casuals, eller ultras grupperingene gjennom dem sine stadige herjinger på fotballbaner rundt om kring i landet de senere årene, men deres inntreden i skisporten er ikke like kjent. Men det betyr ikke at de ikke er like mange, nei heller tvert i mot. Dette er store grupperinger som bare vokser i størrelse og omfang. Låg Høger bestemte seg for å gå denne ekstremt råtne og ugjestmilde materien etter i sømmene, og etter mye om og men, og med forsikring om at han skulle få forbli anonym, fikk vi endelig den omstritte lederen for en av landet største og mest beryktede skicasuals gruppering, John Espen Moen i tale.

John Espen `Prokken` Moen, i følge han selv ikke noe annet enn en leder og talsmann for en gjeng med gutter som er glad i skisport og vakker natur

John Espen Moen, med kallenavnet `Prokken` etter hans store favoritt løper russeren Alexey Prokurorov, er leder og talsmann for den beryktede, og etter hvert meget godt kjente, ultras grupperingen Ultras Madshus. Gruppen som av mange regnes som pionerene og grunnleggerne av skicasuals kulturen. Eller de ` godt kledde ` som de selv velger å kalle seg. Ultras Madshus er i følge John Espen `Prokken` Moen selv, bare en gjeng skisportere og friluftsmennesker som lever livene sine med og for skiklubben i sine hjerter, nemlig Høybråten og Stovner IL. Ultras Madshus benytter hver eneste anledning til å poengtere at det er, og alltid vil være, klubben og naturopplevelsene langs skisporene som er og forblir det aller viktigste. Vi er villige til å dø for Høybråten og Stovner IL, sier John Espen Moen, med et lite skjevt smil om den kraftige munnen. Men innerst inne kan jeg se at han ikke kunne vært mere alvorlig. Det er kun Høybråten og Stovner IL som betyr noe. Damer og familie kommer og går, langrennssporten vil alltid være der, noe vi

virkelig kan stole på. Folk vil alltid gå på ski, så enkelt er det bare. John Espen Moen er så overbevisende at jeg er på nippet til å gå på hans patetiske propaganda.

Vi sitter i Ultras Madshus sine egne møtelokaler i et bomberom under Stovnersenteret i Grorudalen i Oslo. Lokalet er stort og fullt av bevis om at en lang og hard ski-sesong som løypesliter endelig er over. Det står knekte staver og ski, og brukte engangsgriller over alt. Stabelen med esker med Kvikk Lunsj borte i den ene kroken, ved siden av åtte brett med Red Bull- bokser, er på vei til å forsvinne. Det er ikke mange eskene igjen. Det går vel med en sånn sirka syv til åtte Kvikk Lunsj på en 15 kilometer vil jeg tro, noe mere selvfølgelig hvis den blir avviklet i klassisk stil, forteller Moen mens han forholdsvis bekymret måler den lave stabelen med tur sjokolade opp og ned. Heldigvis har vi allerede bestilt nye esker til neste sesong, de kommer i løpet av neste uke tror jeg, opplyser han. Red Bul har vi i det minste nok igjen av til å klare oss gjennom rulleskisesongen. På den ene kortveggen i lokalet henger det et stort flagg med Ultras Madshus sin egen logo møysommelig påsydd, på den andre kortveggen et stort flagg det står SWIX på. En av gutta våre stjal det fra en av smørebuene i

Holmenkollen for tre år siden, jeg tror til og med det var svenskene sin smørebu, kan han stolt fortelle i det han setter opp en infam og motbydelig latter som skjærer seg langt inn i min norske skistolthet.

SWIX flagget, er tydeligvis Ultras Madshus sin stolthet og ære, og det er ikke tilfeldig. Ikke i det hele tatt. For det er nettopp dette som er grupperinger som Ultras Madshus og deres likesinnede drittsekker sitt

varemerke. Merkeklærne og bevisstheten over hva man har på seg på renndag. Det er det disse guttene tenker mest på. Der den vanlige gjennomsnittlige skisupporter gjerne tyr

Den beryktede 'Gunde Svan Lua' er et av kjennemerkene til de 'godt kledde'. Varm og med et klassisk og lekkert design.

til Bjørn Dæhli grilldressen og hjemmestrikkede luer i alle slags farger når han skal ut å bivåne skirenn, bruker Ultras Madshus sine medlemmer kun fjellanorakker og nikkerser i fra Fjellreven, og luer i fra SWIX og Odlo. Hvorfor lurer jeg, SWIX har jo etter min ytterst ringe og hverdagslige smak, aldri levert noe som helst en vanlig mann kan gå med uten å se helt mentalt forstyrra ut. Ikke for noe spesielt egentlig, bedyrer Moen. Vel, ikke for noe annet enn kvaliteten altså. Det er det som er grunnen. Vi liker å være godt og varmt kledd. Har du stått og frysi ræva av deg på en femmil en gang for mye så er du faen ikke interessert i å gjøre det flere ganger, tro meg. Til og med du må jo for faen forstå såpass.

Jo da jeg forstår det meste, eller rettere sagt, jeg forstår akkurat det som er nødvendig å forstå. Og jeg forstår at det ikke stopper med guttenes sære og beviste valg av klesplagg. For også for bruk av fottøy finnes det i skicasualsmiljøet uskrevne normer og regler å leve etter. Stemmer ikke dette Moen, at medlemmene i Ultras Madshus ikke går i hva som helst av skotøy? Jeg kikker spørrende bort på skisportens kanskje mest fryktede aktør, som på sin side bare rister bestemt på hodet. Ikke det at jeg hadde forventet meg noe annet fra den arrogante lederen. Moen sukker tungt før han temmelig oppgitt endelig bestemmer seg for å svare meg. Regler og regler, jeg hører at du kaller det, men sannheten er at det i Ultras Madshus ikke finnes noen som helst regler i det hele tatt. Du kan like godt få det inn i det stygge trynet ditt først som sist. Men ja, de fleste av oss sverger til røde klassisk-støvler fra Madshus, jeg går ut i fra at det er det du tenker på.

Jeg nikker stille, men sier ingenting. Jeg lar han bare fortsette uforstyrret videre med bortforklaringene sine. Noen av gutta bruker av og til gule skøyte-støvler fra Fischer, kan Moen informere, men det er sjeldent og de gutta er absolutt i fåtall. Men igjen, dette har med kvalitet og komfort å gjøre. Vi bruker de støvlene som er varmest og som holder oss tørrest på beina. Vanskeligere er det faktisk ikke. Det har ingenting med hverken farge eller merke å gjøre, kun kvalitet og komfort. Kall oss gjerne både casuals og svensker, ja kall oss til og med Jørgen Brink hvis du absolutt mener at det er det som må til, vi driter uansett i det, for til syvende og sist er vi bare kvalitetsbeviste. Ikke noe annet. Det er derfor vi også sverger

til engangsgriller og ikke til vanlige bål. Vi vil ha sterk og jevn varme til å grille pølsene våre over når vi er på skirenn, noe et bål ikke gir oss. Grillpølsene har lett for å svi seg når de grilles på en bjørkepinne over et osende og sjenerende bål, det er jo noe alle vet. Nei du, vi gjør ikke dette for å provosere, sier han og ber om å bli trodd. Kal det heller kvalitetssikring. Det er det vi driver med, kvalitetssikring, ikke noe annet.

Kvalitet ja, ja ja, det får stå for Moens egen regning tenker jeg. For både undertegnede og resten av redaksjonen i Låg Høger vet med sikkerhet at det ikke stopper med anorakker og luer, og røde skøytestøvler.

Stemmer ikke dette Moen, at dere går temmelig nye og kontroversielle veier hva overnatting langs løypene angår? Nye veier? ja du kan få sakt det du ditt jævla rasshøl. Det vi driver med er ikke nytt i det hele tatt, det er nok heller motsatt, at vi prøver å tviholde på de gamle tradisjonene. Og med det så mener du det jeg og alle andre vet fra før av, at dere overnatter i helt ordinere friluftstelt? Ja det er akkurat det jeg mener. Vi overnatter alltid i Norheim Fjelltelt for 2-3 personer, men vi er som regel ikke mere enn 2 i hvert telt, igjen har det med komfort å gjøre. Men Moen, du er altså helt uforstående til kritikken og folks mening om at dette bare er en populistisk og provoserende oppførsel? Uforstående er vel å ta mildt i, vi rett og slett driter i hva andre mener. Men hvorfor, lurer jeg. Vi nekter å la oss diktere, og vi nekter å ta i bruk sånne derre kvalme og populistiske lavvoer og knappetelt som absolutt alle med minst et par med ski i garasjen føler seg nødt til å bruke nå for tiden. Jeg sier det igjen, kvalitet, kvalitet og atter kvalitet. Knappetelt var ikke behagelig å overnatte i når vi brukte det i militæret, og er det for faen ikke nå heller. Makan til oppskrytt greie. Men hvis folk lar seg provosere av dette og det gjør oss kontroversielle, ja så får det for faen bare bli sånn. Vi hverken kan, eller vil, la oss diktere av andre såkalte friluftselkende og tradisjonelle skisupportere om hva slags innlosjering vi skal bruke når gradestokken passerer femten kalde langs skisporet, ikke faen om vi vil.

Ultras Madshus sine drøye tre tusen `godt kledde´ medlemmer er med få, eller ingen unntak godt voksne menn

Samfundstopper. Økonomisk sjef, t.,v, og tur og pølse ansvarlig, t.h, i Ultras Madshus, her på vei til sitt daglige arbeide i den norske statsmakten

i alderen fra 45 - 60 år. De fleste av dem sitter til daglig i gode stillinger i prestisjefylte yrker. Så i utgangspunktet er det meget oppegående mennesker det her er snakk om. Det finnes ingen kvinner i Ultras Madshus sine meget hemmeligholdte medlemslister. Det finnes ingen kvinner som kan påstå at dem er fine i nikkens, mener Moen, det er jo noe alle bare må være enige om. Det er ikke noe å diskutere engang. Jeg nikker stille i retning av den bestemte og ganske skremmende mannen. Så er det altså det som er forklaringen. Jeg kjøper forklaringen hans så lett som ingenting. For det er jo faktisk ingen tvil om at han er inne på noe helt essensielt og vesentlig. Ikke engang Gro Harlem Brundtland er jo fin i nikkens. Nei akkurat den påstanden har jeg ikke noe som helst problem med å si meg enig i.

Men det er også det eneste jeg forstår. For hva er det nå som er den egentlige grunnen til at disse mennene samles så fort løypemaskinene triller ut av skjulene sine på førvinteren? Vi er en gjeng menn som elsker skiidrett og livet som følger med, og har derfor aldri hatt noen planer om å sverte eller ødelegge sporten. Så jævla enkelt er det, enten du tror det eller ei. Alt bråket rundt og om oss er media skapt, og ikke noe annet enn en eneste stor sammensvergelse mot meg og våre medlemmer. Vi elsker langrenn, men samtidig så hater vi skihopping, mulig at det er derfor folk er ute etter oss, men

hva faen vet vel jeg. For oss er det langrenn som er selve livet og det store beviset på at idrett fortsatt kan være ekstremt estetisk og vakkert. Noen av gutta følger også kombinertlangrenn og skiskyting, hvis det da selvfølgelig ikke krasjer med vanlig langrenn, men det er heller få det er snakk om. Skihopping er jo bare noe oppskrytt faenskap, det har aldri hatt noe som helst med skiidrett å gjøre. Men nei, vi er ikke ute etter å lage bråk, det eneste vi vil er å få bruke våre engangsgriller fritt, hvor vi selv måtte ønske det langs skisporene, uten at noen blander seg med hva vi driver med. Ikke noe annet di jævla smørefrie hore.

Moen er på god vei til å hisse seg opp nå, eller kanskje det bare er engasjement, nei det er sannelig ikke godt å se forskjellen. Blodårene i den kraftige og tatoverte venstre underarmene hans er i helspenn, og blodet pumper kraftig under tatoveringene av portrettet til Kristen Skjeldal og klubb logoen til Høybråten og Stovner IL. På høyre underarm har John Espen Moen tatovert inn resultatlista fra tre mila i Albertville. "Gold - Vegard Ulvang 1:22:27.8. Silver - Bjørn Dæhli 1:23:14.0. Bronse - Terje Langli 1:23:42.5" står det skrevet med en nesten nasjonalistisk, ja nesten nazistisk, skrift type.

Ultras Madshus under lekene på Lillehammer da de som første gruppering tok i bruk engangsgriller i steden for levende bål. Det gikk ikke akkurat upåaktet henn for å si det mildt.

Ultras Madshus sin nemesis og erkefienden nummer en er casuals grupperingen 'Sondre Nordheims Etterfølgere', fra Lillehammer Ski Klubb. Hvorfor nettopp disse halvfete karene

fra Lillehammer lurer jeg, og ikke `Steinbruvannets godt kledde venner´ som er casuals grupperingen til den rivaliserende naboklubben Lillomarka Skiklubb. Moen ser irritert på meg før han svarer. Hva `Steinbruvannets godt kledde venner´ angår så er de ikke et tema for oss engang. Dette er bare en gjeng med `wannabe´ smørere som tro dem er så jævla tøffe bare fordi dem griller Prior grillpølser med lavt kalori innhold. Det dem ikke skjønner en jævla dritt av, er at mere patetisk går det faen ikke an å bli. Vi ler av dem. Nei de er ikke noen verdige motstandere. Værre er det nok med forholdet til `Sondre Nordheims Etterfølgere´, jeg må innrømme det. OL på deres hjemmebane i 94 gikk til hue på rasshøla der opp, bare så folk er klar over det. Faen så høye på pæra dem blei. Etter mesterskapet gikk det faen ikke an å snakke med dem lenger. Akkurat som om det ene og alene var dem sin fortjeneste og ære at stemningen hadde blitt så fantastisk som den i sannhetens navn tross alt ble. Moens svar virker innstudert, men likevel mer enn ærlig nok. Jeg må gi han den. Han fortsetter. Etter 94 så har det bare blitt verre og verre med disse innavlshorene. Nå er det etter dem sin mening, drittsekkene fra Lillehammer altså, liksom ingen andre som kan skape stemning på skirenn uten om dem sjøl. Jævla gjeng med hovmodige rasshøl er det dem er, dessuten så griller dem hamburgere og koteletter også. Det er kanskje det aller mest patetiske og triste med dem. For oss i Ultras Madshus, og dem aller fleste andre som følger med på skiidrett også for den sak skyld, er det kun grillpølser fra Finsbråten som er det eneste rette og ekte alternativet når man skal grille pølser på skirenn. Man kommer bare ikke drassende med karbonader og koteletter, mann gjør det bare ikke. Men dette skjønner altså ikke disse treskihorene fra styggeste bondelandet noe som helst av. Men egentlig så har vi gitt dem opp, det nytter ikke å snakke fornuft til dem likevel. Folk som ikke vil vite sitt eget beste, er i utgangspunktet en tapt sak. Vi også skjønner det nå etter hvert. Så det mener han, tenker jeg. Og hva gjør man med folk man ikke kan snakke med lenger? Ja ja, jeg tenker nå mitt, jeg er ikke dummere enn de fleste andre jeg heller.

Moen fråder nå, og jeg velger å la det ømfintlige forholdet til `de godt kledde´ fra Lillehammer ligge for nå. Vel viten om alle de interne oppgjørene som har blitt holdt mellom de to ledende casuals grupperingene i Norge de senere årene, og

at det som regel ender opp med både sykehus og fengselsopphold for de deltagende partene. Moen må bare fortsette å messe om den vakre skisporten han og hans meningsfeller innbiller seg at de elsker og støtter, men sannheten er like brutal som den er enkel, og Moen er milevis unna sannheten når han bedyrer at det aldri har forekommet konfrontasjoner mellom de to grupperingene.

For det er ingen som helst tvil om at dette er en sannhet med ganske så mange modifikasjoner. Låg Høger vet med sikkerhet om flere tilfeller av grilltilstelninger mellom de to supportergruppene som har utartet seg til ultravoldelige og blodige slag mellom de to grupperingene, men også mellom andre ultras grupperinger. Og at disse møtene ofte blir planlagt via postkort eller fax for at rennenes arrangement ansvarlige ikke skal få vite om dem. Grupperingene møtes som regel ved strategiske passeringspunkt i løypa opp til flere timer før rennstart. 3, 6 kilometerspunktet i Holmenkollen og 7, 8 kilometers passeringspunktet på Konerud er møteplasser som ofte har blitt brukt, og er tydeligvis blant favorittplassene for disse uønskede elementene. Her samles de med sine engangsgriller, langt vekke i fra arrangørens tillatte bål og grillplasser. Det er her anarkiet virkelig får leve fritt.

Jeg velger likevel å konfrontere han med opplysningene jeg sitter inne med, og tenker først og fremst på det som den nasjonale presse i ettertid bare har omtalt som 'Det store grillpølseslaget i Granåsen'. Mere presist, for de av dere som ikke nødvendigvis vet hva det her egentlig er snakk om, så dreier det seg om bråket som oppsto før og under fem mila i VM i Trondheim i 97. Der ikke mindre enn åtte brukte og fire ubrukte engangsgriller ble konfiskert, sammen med et meget betydelig antall uåpnede to kilos pakker med grillpølser fra Finsbråten, over tjue skitne kakaokopper, store mengder med appelsin skrell og Kvikk Lunsj papir, samt to poser med First Price karbonader, fire fruktkniver i sølv i Flat Rose mønster og atten tannbeskyttere. Diverse stikk og slagvåpen ble også beslaglagt, deriblant to godt brukte skistaver uten trinser, og tre par med blodige truger. Det ble også funnet nærmere hundre bokser med rød klister, og to bokser med lilla. Da spesielt de røde klisterboksene fort kommer opp i betydelig hastighet og derfor er vanskelige å slippe unna, i tillegg til at de er relativt lette og smugle med seg inn til løpene i den

vanlige og nødvendige smørekofferten som er med uansett, er de et yndet og mye brukt kastevåpen. Du sitter altså her

Heller ikke Frode `vold` Aalberg fra `Sondre Nordheims Etterfølgere` kan huske å ha vært i Granåsen.

og påstår at du ikke vet noe som helst om den etter hvert så mye omtalte grill tilstelningen ved 5 kilometers passeringspunktet i Granåsen i 1997? John Espen Moen ser brydd ut nå, men smiler til slutt. Stemmer det ja, sier han. Har aldri blitt tatt for noe jeg. Har aldri hørt om det faktisk, er faen ikke sikker på om jeg i det hele tatt har vært i Granåsen engang, det er jævla langt nord må du huske. Nei, ikke som jeg kan huske som sagt. Du må jo for faen forstå at jeg ikke kan gå rundt å huske på alle de flere tusen skirennene jeg har vært på, inkludert kombinert og skiskyting.

Pussig tenker jeg, rett og slett meget pussig faktisk. Tenke seg til, det er nøyaktig det samme svaret som jeg fikk da jeg snakket med Frode `vold` Aalberg, leder av `Sondre Nordheims Etterfølgere` på telefonen for bare to dager siden. Overraskende rart hvor fort postverket egentlig kan få fram et postkort mellom Stovner og Lillehammer, bare dem gidder å prøve, konkluderer jeg.

Skremt, og ikke særlig mye klokere, forlater jeg John Espen `Prokken` Moen og hans fort under Stovnersenteret. Vel viten om at den ureglementerte bruken av engangsgriller kommer til å fortsette helt upåvirket videre, og at vår samtale ikke har ført fram til noe som helst. Og ikke minst at VM arrangørene og politiets egen skicasuals avdeling fortsatt står over store og uhåndterlige oppgaver foran neste års VM i Holmenkollen. Og jeg, ja jeg gleder meg ikke. Nei det blir nok NM i Steinkjer neste år jeg i mitt skremte sinn kan håpe på at blir et noenlunde høydepunkt. Trist, men sant. Ikke for det, det er ingenting som sier meg at det mesterskapet skal bli noe som helst roligere og mindre voldelig enn VM. Egentlig har jeg bare en ting å si; til helvete med de `godt kledde`.

Opplysningskontoret For Ski, Kunsts

Frode Andresens årlige skyteskole vil i år bli avholdt på Hardangervidda. Sånn for sikkert skyld i perioden fra 8. til 17. august. Her blir det kamp om plassene så det er bare å ta kontakt med Frode og melde seg på med en gang. Han blir ikke sur hvis du ringer, det har han lovet, men han setter mest pris på et postkort.

NB! Husk og ta med masse ammunisjon, du vil trenge hver eneste patron.

HUSK Å HENTE DE
NYE PLODPOSENE
PÅ POSTEN!
NB! NB! HUSK Å
KASTE DE GAMLE

Hu
men
hop
lag
Hi
aug

**Bli
val
går
fra
juli**

snø, Og Diverse Glidemidler På Romsås

esk som-
c grand prix i
p. Starter med
konkurransen i
interzarten 7.
ust

Det vil mest sannsynlig bli
satt av tid til jentehopping
i Holmenkollen i løpet av
2011/2012 sesongen. Opplysn-
ingskontoret For Ski, Kunst-
snø, Og Diverse Glidemidler
På Romsås vil komme tilbake
til nøyaktig dato ved en se-
nere anledning.

**nk skifesti-
i Sandnes
av stabelen
23. til 24.**

Påminnelse til alle som
er glad i kombinert. Møt
opp på London Pub den
30. juli klokken 20.00.
Kveldens tema blir:
"Kombinert i bykjernen"
Det blir en kveld med pils
og kos og mye morro og
kanskje noen ekstra gode
smøretips så møt opp

SMØREBVA TIL ÅGE OG TORGEIR

Dette er spalten for dere ski interesserte som går rundt og lurere på alt fra smøring og smørere, juniortrenere, hjemmespikka hoppbindinger og våt ammunisjon på avveie, til uheldige løypeprofiler, for mye vind i ovarennene, miljøsortering av brukte blodposer, og oppskrytete drikkestasjoner uten blåbærssoppa.

Hei og hoppmann og alt det der. Det er en ting som bekymrer meg ganske mye for tiden, og i hvert fall når jeg nå ser gjennom Halvard Hanevold, at folk virkelig legger opp. Det jeg bekymrer meg for er at det antageligvis kan nærme seg dagen for at Lars og Frode også legger opp. Som med Halvard kan det også komme som jula på kjærringa for de fleste, hvis dere forstår hva jeg mener. Jeg vil ikke være kjærringa den dagen, ikke den dagen i hvert fall, jeg vil være forberedt. Derfor

lurer jeg fælt på om dere har peiling på hvem som skal gå alle strafferundene den dagen det uunngåelige skjer og de to nevnte legger opp? Hvem skal ta over etter de to, og kan det risikere å bli meg tror dere? Med bekymret hilsen fra Emil.

Vi forstår godt hva du sikter til Emil, men vi føler vel at du bekymrer deg uten grunn. Vi tviler sterkt på at det er du som kommer til å ta over alle strafferundene som blir til overs etter Lars og Frode. Nei denne jobben kommer nok til å gå til Ronny. Håper svaret får deg til å roe deg en smule. Stor klisterklem fra Åge og Torgeir

Går det an å smøre seg bort to ganger på rad? I så fall, går det i så fall an å smøre seg bort da også, og i tilfelle hvordan? Kyss på kinnet fra Charlotte.

Kjære Charlotte, selvfølgelig går dette an. I følge egne erfaringer så går det til og med jævla godt an. Men smører du det bort etter å ha smurt deg bort så er det ingen tvil om at du har et problem, og du bør kanskje ta dette opp med din private smører og ikke med oss. Vi har peiling, men vi er ikke guder heller. Med store ønsker om godt feste fra Åge og Torgeir.

Kjære mine venner i smørebua. Jeg har følgende spørsmål som jeg selvfølgelig håper og forventer at dere kan gi meg et fornuftig svar på. Skal det virkelig gå an å klabbe på smørefrie ski? Jeg trodde ikke det, men hva vet vel jeg. På forhånd takk fra Sandal mannen

Ja ja, du godeste Sandal mannen. Du spør og spør du uvitne mann. Selvfølgelig klabber smørefrie ski. Hva i mørdarbakken trodde du egentlig? Men det at du i det hele tatt er innehaver av såkalte smørefrie stadfester jo

bare din manglende viten. Dessuten er smørefrie ski både homo og femi. Men du viste vel ikke det heller du. Ikke plag oss mere, vi har viktigere ting å tenke på enn smørefrie ski. Pokker heller. Åge og Torgeir.

Hvor mange strafferunder finnes det egentlig? Sånn helt nøyaktig mener jeg. Jeg lurer bare på når mannen min kommer hjem skjønner dere. Jeg vet jo hvor han er, så det er ikke det som er problemet, problemet er bare at jeg savner han sånn. Hilsen Gunn Margit.

Hei hei Gunn Margit. Det er jo et temmelig åpent spørsmål du stiller, da det selvfølgelig kommer helt an på hvilken øvelse det er snakk om. Men mellom ti og tolv skal det ikke være noe problem å dra på seg i snitt. Sånn cirka. Kos fra Åge og Torgeir og hils mannen din når han kommer hjem i løpet av sommeren.

Hei hei gutter og takk for en fantastisk spalte. Dere som har mere peiling enn dem fleste! Er Magnus Moan mere bitter enn det Knut Leo Abramsen noen sinne klarte og bli, eller er det bare jeg som er ekstremt forutinntatt og derfor setter alle sutrende nordlendinger i en og samme bås? Altså min bås. Men uansett, tror dere at det er mulig for meg å bli like bitter som de to? Hilsen en frustrert og ganske så bitter Frode Andresen

Ja det er nok du som setter disse to fantastiske kombinerterløperene i samme bås Frode, noe du selvfølgelig har alt rett i og derfor bør fortsette med. Hvert fall når du er så oppegående og setter dem i samme bås som deg selv. Ikke ille til deg å være. Vi skal i hvert fall fortsette med det. Siden vi tross alt vet at dette er det eneste rette. Men husk en ting Frode, du er fortsatt forholdsvis ung,

så bare du står på så vil du nok nå Magnus og Knut Leo sitt nivå ganske snart. Ja vi har til og med stor tro på at du glatt kan passere dem i løpet av rulleski sesongen. Lykke til fra Åge og Torgeir

Kjære Åge og Torgeir, jeg lurte bare på om dere har peiling på om Eldar og Tora svelger, eller er dette nok en gang snakk om to triste møkkakjæringer som spytter i stedet for? Håper på svar snarest, og hvert fall før sesongåpningen på Beitostølen. Tiden flyr fort, så kjapp dere for faen. Med hilsen Dr. Bettång.

Er redd vi må skuffe deg Dr. Bettång. Både rykter og troverdig informasjon fra Thomas Alsgård heller i retning av at de dessverre spytter som to lamaer i parringssesongen begge to. NB! Vi er begge store fan av deg Dr. Bettång, vi hadde ikke klart oss uten deg. Godt å vite at det finnes andre der ute som setter like stor pris på en økonomitube med rødt klister som det vi gjør. Med stor og nysmurt beundring fra Åge og Torgeir.

Jeg er ganske spent på om dere kan svare meg på et enkelt spørsmål om klister eller ikke, og generelt bruk av smørning. Hva bruker jeg, og når? Dette angår selvfølgelig ikke femmila. Hjelp meg med å lure Jenny. Jeg er lei av å vente. Anonym fra Romsås.

Et meget interessant spørsmål du har her Anonym fra Romsås. Her er ikke vi i tvil i det hele tatt faktisk. Du kommer ikke unna universal klister og vaselin uansett, men når det er sagt så er det ingen som har tatt skade av godt feste når det drar seg mot målsnøret. Og her er det faktisk bare gammeldags håndjern som funker. Gaffa-teip er for homser. Lykke til fra Åge og Torgeir

Kjære gutter. Kan dere hjelpe meg med BH størrelsen til Therese Johaug? Bare sånn for morro skyld, dessuten er jo hele frøken Johaug i sånn passe størrelse for meg. Hilsen forholdsvis liten og anonym fotballsupporter fra Ålesund.

Nei dessverre din perverse jævel, ja vi veit hvem du er - vi kan se det på den lille skrifta di, dette kan vi ikke hjelpe deg med. Du av alle burde jo vite at det her ikke er snakk om størrelse i det hele tatt. Dette er siste gang vi vil høre fra deg, skjønn det din lille jævel. Åge og Torgeir.

Går det an for meg å bruke arbeidstiden min til å si noe annet enn "Fortell om løpet ditt"? Hilsen Pål Gordon.

Ja Pål Gordon, så absolutt. Du kan jo for eksempel si: Vent her Petter, mens jeg går og slenger meg i veggen sånn at du og alle oppegående mennesker slipper og høre mere pisspreik fra meg. Eller du kan jo bare si; Jeg suger mannetiss, og derfor slutter jeg frivillig. Men kjenner vi deg rett så blir vel alt dette litt i vanskeligste laget for deg. Fortell om rasshølet ditt Pål. Hilsen Åge og Torgeir.

Hvordan går det an å smøre seg vekk samtidig som man har trykk på skiene og unngår innerski? Hvis det i det hele tatt går an da selvfølgelig. Hilsen Anders og Tom som fortsatt drømmer om en dag å kunne fokusere på arbeidsoppgavene uten å smøre seg helt fullstendig bort, vel og merke samtidig som vi kommer godt over hofta, ja for ellers så nytter det jo ikke i det hele tatt, ikke engang i 2011.

Kjære Anders og Tom. Selvfølgelig går det an, det går jo alltid an å smøre seg bort. Det er jo det som er det vakre med det vi driver med. Alltid plass for en standard unnskyldning. Åge og Torgeir.

GRASROTANDELEN

Hva pokker hadde Therese og Petter, ja til og med Johan Remmen Evensen og Rune Olijnyk, vært uten grasrotandelen? Og for å ikke glemme Åge og Torgeir.

Det finnes mange ildsjeler i Norge. I stedet for at disse skal gå rundt å selge doruller, kaker eller kanskje ta enn annen kjip dugnadsjobb. Låg Høger oppfordrer alle våre lesere om å finne en skiklubb som har grasrotandel. Søre ål, Bjerke, Kjelsås eller kanskje Rustad, ja til og med Romsås eller Helleland. Det finnes mange klubber der ute som jobber utrolig bra alt fra første smører til toppløperen som er framtidas mann. 5 prosent av det du spiller for hos Norsk Tipping tilfaller klubben i ditt hjerte. Så hva venter du på?

Christer Ulfbåge

Bakskia